

νὰ μένην κοντέστος / εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα. Οὕτως καὶ οἱ αὐτὲς μάνα καὶ θυγατέρα
 ὑπόσχονται νὰ τὸν ἐντε / φεντέρου καὶ νὰ τὸν ἐμαντινιέρου εἰς κάθεν ἐνάντιο τοῦ
 αὐτοῦ πραμάτου καὶ ἀπὸ ριζικοῦ / καὶ λάχην ἐξ ἐναντίας δυσκολία εἰς τὸ εἰρημένον
 πρᾶμα νὰ τὸν ἐριφάρου ἀπὲ ἄλλον / του πρᾶμα ὡς κληρονόμισες τοῦ ποτὲ Γιοζέ-
 φην καὶ οὕτως τὸ αὐτὸν περιβόλι καὶ τριὸ / νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσία τοῦ ἄνωθεν
 μισέρ Ἀντώνη νὰ τὸ κἀνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς / πρᾶμα δικόν του καὶ ὡς
 πουργίν του ἀντὶς διὰ τὰ ἑκατὸν ζᾶν καὶ τὰ διάφοράν τος / καὶ διὰ τὰ ἑκατὸν ρεά-
 λια. Οὕτως ἔμεινα τὰ αὐτὰν μέρην κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι / λέγοντας ἀκόμη καὶ
 τοῦτον οἱ αὐτὲς ἄνωθεν μάνα καὶ θυγατέρα ὅτιν νὰ μὴν νῆμποροῦ πῶ / ποτε ἢ αὐ-
 τὲς ἢ ἄλλος τος ἐδικὸς ἢ ἄλλο πρόσωπον διὰ αὐτὲς νὰ μπορῇν νὰ συνχύσην / ἢ νὰ
 τοῦ δώσην καμμία ὀχλησιν νὰ τὸν ἐνοχλήσην ἢ νὰ τὸν ἐπειράζην διὰ τὸ αὐτὸν /
 πρᾶμα καὶ ὅποιος ἤθελε εὐρεθῇν νὰ τὸν ἐσυνχύσην νὰ πληρώνου κοντάνα τῆς ἁ / φεν-
 τίας ρεάλια 100 / καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἄξιο / πίστων
 καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Σταμάτης Χωματιανὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Λουρδᾶς μαρτυρῶ στὸ ἄνωθε —

/ — Μᾶρκος Μπάλιος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε. —

/ — Μᾶρκος Γιράρδης μάρτυρας στὰ ἄνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα

517

Ἀναγνώριση

φ. 280^v

/ Φ 300

/ + Εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685 / Μαγίου 20 / τὴν σήμερον ἡ κερά Σο-
 φία θυγάτηρ ποτὲ [] / Μανώλη Ἀκροστιχάρην ἔκραξεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα
 νοτάριο εἰς τὸ σπίτιν τοῦ ἐγγγ[όνου] / τῆς τοῦ μισέρ Ἀντώνη Μαρτζέλου καὶ λέγειν
 πῶς τὸ γράμμα ὁποῦ ἔκαμε τῆς θυγατέρας τῆς τῆ[ς κε] / ρὰ Μαρούλας εἰς τὲς
 πράξεις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ὁποῦ νουμενάρειν διὰ τὴν κληρ[ονο]-
 / μία τοῦ ποτέ τῆς υἱοῦ τοῦ ποτέ Γιοζέφην ὅτιν νὰ εἶναι ἐδικὸς τῆς καὶ νὰ τίς κάνει
 ὡς θέλει καὶ βούλε[ται] / καὶ ὡς ἐκείνη δηλοῖ, τῶρι πάλιν τὴν σήμερον τῆς τὴν
 ἐξαναφερμάρειν καὶ λέγειν ὅτιν νὰ εἶναι βεβαία / καὶ σιγούρα καὶ νὰ μὴν νῆμπορῇ
 τινὰς νὰ τὴν ἐδιασείσην μήτε νὰ τὴν συνχύνην μήτε ἐδικὸς τη[ς] / μήτε πίτροπός τῆς

μήτε ἄλλος κανένας ὁποῦ νὰ εἶναι ἀλλὰ αὐτὴν νὰ εἶναι νοικοκυρὰ καὶ ἐξουσι / ἄστρα
καὶ ἀπὸ ριζικοῦν της καὶ λάχην της ὡς λέγειν καὶ πλανέσῃν τήνε κανεῖς ἢ μέσαν
σὲ / φαντασία τοῦ νοῦν της καὶ κάμει ἄλλο γράμμα νὰ μὴν ἀξίζῃν ὡσὰν νὰ μὴν
ἤθελε γενῇ πώπ[ο] / τε ἀλλὰ ἐκεῖνο νὰ ἔχῃν πάντα τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον. Καὶ ἀκό-
μη λέγειν πὼς εἰς τὸν μπίτρ[ο] / πον ὁποῦ ἔβαλε νὰ ἔχῃν τὴν ἐξουσία ἢ θυγατέραν
της ἢ νὰ τὸν ἔχῃν ἢ νὰ τὸν ἐβγάλῃ καὶ / ὅ,τιν κάμη νὰ εἶναι καλὰ καμωμένα καὶ τὰ
ἐξῆς ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύ / ρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

/ — Σταμάτης Χωματιανὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας +

/ — Μᾶρκος Μπάλιος μάρτυρας — — — —

/ — Μᾶρκος Γιράρδης μάρτυρας στὰ ἄνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

518

Μαρτυρία

φ. 281^Γ

/ Ἐβγαλμένη Φ 301

/ 1685 ἐν μηνὶ Μαγίου 22/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ
τοῦ ὁ / πογράφοντος νοτάριου ὁ εὐγενὴς μισέρ Νικολάκης Μοστράτος ἀπὸ τὸ νησὶν
τῆς Πάρου ἀ / πὸ τὸ Καστέλι τοῦ Κεφάλου καὶ μαρτυρᾷ καὶ λέγειν πὼς τὴν σήνμε-
ρον τρεῖς χρόνοι ἐκαπιτάρη / σεν ὁ μισέρ Τζάνες Κοντοφρέος εἰς τὸν Κέφαλον διὰ
δουλειᾶ ὁποῦ εἶχεν ἔθεν ὁ ἄνω / θεν μισέρ Νικολάκης ἐπῆρεν τὸν ἄνωθεν μισέρ
Τζάνε εἰς τὸ σπίτιν του καὶ ἐκοιμοῦτα / ἀντάμα τὴν ἐκείνη νύκταν. "Οθεν τὴν αὐτὴν
νύκταν ἦλθασιν ἀπὸ τὴν Μπαρκία / πέντε νομάτοιν φελουδιάροι εἰς τὸν Κέφαλον
/ [] ὁ τζα / [] τοῦ κουτζι / [] ἀδελφὸς / καὶ ἐπήγασιν εἰς τὸν σπίτιν ὁποῦ
ἐκοιμοῦν / ταν καὶ ἐκτυπήσασιν πὼς εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι καὶ θαρρώντας πὼς εἶναι
καλοὶ ἄν / θρωποι τὸς ἤνοιξεν ὁ ἄνωθεν Νικολάκης καὶ ὡς ἤνοιξεν ἐσαλτάρασιν
καὶ / ἤμπ[[ενκε]]ασι μέσαν καὶ ὡς ἤμπασιν ἐσφαλήσασιν τὶς πόρτες τοῦ σπιτιοῦ
καὶ ἐπυρο / βολήσανσιν ἀτοί τος καὶ ἤψασιν φῶς καὶ ὡς ἤψαν τὸ φῶς λέσιν τοῦ
ἄνωθεν Νικο / λάχην ποῦναι τὸ μάλαμα καὶ τὰ ρεάλια ποῦ κρατεῖ ὁ ἄνωθεν Τζάνες.
Αὐτὸς / ἐπηλογήθη καὶ εἶπεν τος ἐγὼ δὲν εἶδα μήτε ρεάλια νὰ ἔχῃν μήτε μάλαμα
ἐ / κεῖνοι ἐβγάλασιν τὸ στελέτον καὶ ἔδωκάν του μία στελετιὰ εἰς τὸ μελικολὸ / λι-
γάκι / διαφορο / βόρτα / καὶ λέγαν / του μολόγησέ μας εἰ δὲ σκοτώνωμέ σεν. Ἐκεῖ-
νος ἐπηλογήθη καὶ εἶπε τος ἐγὼ δὲ ξέ / ρων νάχῃ τίποτις εἰμὴ ἂν τάχῃ στοῦ